EVROPSKI PARLAMENT

2004 *2009*

Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

OSNUTEK POROČILA

o obisku delegacije LIBE v Italiji 18. in 19. septembra

(izredne razmere v nomadskih naseljih)

POROČEVALEC: Gérard DEPREZ

(Opombe: prilogi I in II sta objavljeni v ločenem dokumentu)

KAZALO

POROČILO DELEGACIJE.....3-21

1. Delegacija

7. julija 2008 je v Evropskem parlamentu potekala razprava o vprašanju za ustni odgovor, ki je zadeval odločitev italijanske vlade, da bo izvedla popis oseb, večinoma romskega izvora, ki živijo v nomadskih naseljih v deželah Lacij, Kampanija in Lombardija.
Resolucija, s katero se je plenarna razprava sklenila, je bila sprejeta 10. julija 2008 in konferenca predsednikov je pooblastila Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, naj pošlje delegacijo v Rim na srečanje s predstavniki nacionalnih in lokalnih oblasti, da bi se bolje seznanili z razmerami v nomadskih naseljih, v zvezi s katerimi je italijanska vlada pred nedavnim sprejela izredne ukrepe.

Kratek pregled glavnih, s tem povezanih dogodkov pred obiskom delegacije LIBE je povzet na koncu tega poročila.

Izbor uradnih dokumentov, ki obravnavajo izredne razmere v zvezi z nomadskimi naselji v Italiji, se nahaja v Prilogi 1. V Prilogi 2 je predstavljen prispevek nevladnih organizacij.

Zaradi velike delovne obremenitve prevajalske službe ob koncu zakonodajnega obdobja Parlamenta ne bo mogoče zagotoviti celotnih prevodov prilog I in II.

Člani delegacije so bili:
Gérard DEPREZ predsednik Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in vodja delegacije, Lívia JÁRÓKA (PPE-DE), Claudio FAVA (PSE), Viktória MOHÁCSI (ALDE), Els DE GROEN-KOUWENHOVEN (Verts), Roberta ANGELILLI (UEN) in Giusto CATANIA (GUE).

Pri delu delegacije so v celoti ali deloma sodelovali tudi naslednji evropski poslanci:
Alfredo ANTONIOZZI (PPE-DE), Mario BORGHEZIO (UEN), Armando VENETO (PPE-DE), Fabio CIANI (ADLE), Roberto FIORE (samostojni poslanec), Monica FRASSONI (Verts), Elisabetta GARDINI (PPE-DE), Marian-Jean MARINESCU (PPE-DE), Maria Grazie PAGANO (PSE), Luca ROMAGNOLI (samostojni poslanec), Senastiano SENZARELLO (PPE-DE), Adina-Ioana VALEAN (ADLE), Renate WEBER (ADLE), Stefano ZAPPALÀ (PPE-DE).

2. Obisk

V okviru obiska, ki je trajal od 18. do 20. septembra 2008, je imela delegacija Evropskega parlamenta priložnost srečati se s poslanci obeh domov italijanskega parlamenta, z italijanskim ministrom za zunanje zadeve, z županom mesta Rim, z italijanskim nadzornikom za varstvo podatkov in s številnimi nevladnimi organizacijami.

Ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 10. julija 2008, se je delegacija LIBE osredotočila predvsem na naslednja vprašanja (ki sodijo v okvir pristojnosti odbora LIBE):

- nevarnost neposredne ali posredne diskriminacije (člen 13 PES), ki bi lahko nastala zaradi popisa skupin prebivalstva, na primer nomadov romskega porekla, izvedenega zaradi javne varnosti;
- varstvo človekovih pravic in predvsem pravic mladoletnikov;
- izgon državljanov EU iz razlogov, ki niso v skladu z evropskim pravom in zlasti z direktivo 38/2004 (to vprašanje je tudi predmet posebnega samoiniciativnega poročila odbora LIBE, ki zajema situacijo v vseh državah članicah EU, in v zvezi s katerim je bil na vse nacionalne parlamente naslovljen vprašalnik);

18. september 2008

1. Srečanje s predstavniki nacionalnega parlamenta[1]

Na prvem srečanju se je delegacija sestala s predsednikoma in podpredsednikoma nacionalnih parlamentarnih odborov za ustavne in evropske zadeve, tj. z v nadaljevanju naštetimi predstavniki italijanskega parlamenta ([2])
- Rossana BOLDI, predsednica Odbora za evropske zadeve, Senat (LEGA NORD)
- Mario PESCANTE, predsednik Odbora za evropske zadeve, Poslanska zbornica (PDL)
- Domenico BENEDETTI VALENTINI, podpredsednik Odbora za ustavne zadeve, Senat (PDL)
- Roberto ZACCARIA, podpredsednik Odbora za ustavne zadeve, Poslanska zbornica (PD*)*
Srečanja so se udeležili še naslednji poslanci: Sandro GOZI (poslanec - PD), Maurizio TURCO (poslanec Radicals - PD), Rita BERNARDINI (poslanec Radicale - PD), SANTINI (senator PDL), MARINARO (senatorka PD)

Srečanje je začela italijanska stran s pozdravnimi nagovori, v katerih so poudarili pripravljenost na dialog z delegacijo LIBE zlasti v zvezi z naslednjimi temami:
- notranja varnost in diskriminacija (BOLDI),
- posledice širitve na države, kot je Romunija (PESCANTE),
- krepitev temeljnih pravic (VALENTINI),
- potreba po čimprejšnjem preverjanju skladnosti italijanske zakonodaje z načeli EU (ZACCARIA), kot je to pred kratkim storila italijanska vlada v zvezi s tremi predlogi „zakonodajnih uredb“ o izvajanju direktiv o statusu begunca, o združitvi družine in o svobodnem gibanju evropskih državljanov.

Predsednik DEPREZ je v odgovoru na ta sporočila poudaril, da je namen delegacije LIBE okrepiti dialog med evropskimi in nacionalnimi zakonodajalci ob polnem spoštovanju njihove neodvisnosti.
V luči tega je pojasnil, da je odbor LIBE zlasti zaskrbljen zaradi nedavno sprejetega italijanskega zakona, ki določa, da je oteževalna okoliščina za kakršno koli kaznivo dejanje že samo dejstvo, da se je storilec v času, ko je storil kaznivo dejanje, nezakonito nahajal na italijanskem ozemlju. Po mnenju LIBE, Evropske komisije in pravne službe Evropskega parlamenta se zdi taka določba diskriminatorna in v nasprotju z načeli ES o prostem gibanju državljanov EU.
V tem kontekstu je predsednik Deprez omenil tudi osnutek zakonodajne uredbe o izvajanju direktive 2004/38 (o pravici državljanov Unije do prostega gibanja in prebivanja), ki morda prav tako ni v skladu z zakonodajo EU.

Nato so govorili naslednji udeleženci:

[1] Avdio posnetek srečanja je na voljo na naslovu: http://www.radioradicale.it/scheda/262587/incontro-del-comitato-per-le-liberta-civili-la-giustizia-e-gli-affari-interni-del-parlamento-europeo-con-i

[2]

- Luca ROMAGNOLI, ki je poudaril, da morda v Italiji nedržavljani uživajo še več pravic in ugodnosti kot italijanski državljani, saj na primer ne plačujejo davkov in upravnih pristojbin. V podporo tej trditvi je predložil priloženi povzetek;
- Giusto CATANIA je govoril o mnenju, ki ga je o oteževalni okoliščini in njeni diskriminatorni naravi podala pravna služba Evropskega parlamenta, in poudaril, da so se nedavni varnostni ukrepi, povezani s prisotnostjo tujcev v Italiji, po nepotrebnem dramatizirali;
- Els DE GROEN-KOUWENHOVEN je poudarila, da je presenečena nad nasprotujočimi si sporočili, ki se porajajo v zvezi z italijanskim „varnostnim svežnjem“. Medtem ko je italijanska vlada zagotovila, da je „varnostni sveženj“, zlasti pa nedavne „nujne odredbe“, namenjen predvsem popolnemu vključenju Romov, je prišlo iz poročila Agencije za temeljne pravice in iz drugih virov drugačno sporočilo, namreč da so sprejeti ukrepi predvsem represivni in da prihaja tudi do zelo slabega ravnanja z romskimi otroki s strani karabinjerjev ([1]) ;

Els De Groen-Kouwenhoven so med njenim govorom večkrat prekinili protesti več italijanskih nacionalnih in evropskih poslancev in predsednik Deprez jo je pozval, naj se osredotoči na zakonodajna vprašanja. Nato je ponovno poudarila zaskrbljenost Evropskega parlamenta in Evropske komisije glede možnosti diskriminacije med evropskimi državljani v primeru izgona iz nomadskih naselij.

Predsednica BOLDI je izjave ga. DE GROEN označila kot popolnoma neutemeljene, predsednik PESCANTE pa je te obtožbe zavrnil kot primer slabe mentalitete države, od koder prihaja ga. De Groen-Kouwenhoven.

Podpredsednik ZACCARIA, ki je spregovoril takoj za tem, je predsednika opozoril, da ga. DE GROEN ni nikogar obtoževala, temveč je le navajala zunanje vire.
Nato je pozval vse prisotne, naj se osredotočijo na specifično naravo, ki jo imajo v italijanskem pravnem okviru ukrepov civilne zaščite „nujne odredbe“ iz maja 2008, ki zahtevajo odvzem prstnih odtisov nomadov in ki so bile utemeljene. Tovrstni izjemni ukrepi, čeprav upravne narave, lahko začasno odložijo izvajanje običajne zakonodaje. Po besedah podpredsednika ZACCARIA so se te odredbe vsaj v prvi fazi njihovega obstoja izvajale neskladno in so zbudile resno zaskrbljenost izven države in v njej.
Šele v drugi fazi je bil pravni položaj razjasnjen, ko je minister za notranje zadeve sprejel razlagalne smernice, ki jih je prej potrdil nacionalni organ za varstvo podatkov („Garante“).

Nato je senator SANTINI opozoril, da je bil v prejšnjem zakonodajnem obdobju Evropskega parlamenta poročevalec za direktivo o svobodnem gibanju evropskih državljanov. Žal se takrat še ni razmišljalo o možnosti gibanja stotisočev evropskih državljanov, do česar je prišlo po širitvi Evropske unije na nove države članice. Zato bi morala direktiva 2004/38 upoštevati ne samo položaj Romov, temveč tudi položaj številnih drugih manjšin.

Podpredsednik VALENTINI je prisotne spomnil na to, da so bile objektivne izredne razmere vzpostavljene že v času prejšnje vlade. Vprašanje, ki se je odprlo v zvezi z zakonom o oteževalnih okoliščinah, je vzel na znanje, vendar je prisotne seznanil s tem, da je sodišče iz Latine primer predložilo italijanskemu ustavnemu sodišču, tako da bo dokončno pravno

[1] V zvezi s tem trenutno poteka sodna preiskava.

stališče kmalu na voljo. Potrdil je tudi, da bi morale vse skupnosti, ki so prisotne na italijanskem ozemlju biti enake pred zakonom.

Ga. WEBER se je prav tako osredotočila na oteževalno okoliščino. Omenila je, da je na splošno oteževalna okoliščina v kazenskem pravu povezana s specifičnim vedenjem zadevne osebe in ne z njenim statusom. Opozorila je na možnost nasprotujočih si interpretacij italijanskega ustavnega sodišča in Evropskega sodišča.

Viktória MOHÁCSI je zastavila več vprašanj:
- na kakšni osnovi je bilo odločeno, da se je potrebno osredotočiti na določeno ciljno družbeno skupino (nomade);
- zakaj Italija Romov ni uvrstila na seznam narodnostnih manjšin;
- ali je bil ustavnemu sodišču predložen celoten varnostni sveženj ali le njegov del;
- ali poslanci menijo, da varnostni sveženj ustrezno obravnava evropske državljane, državljane tretjih držav in osebe brez državljanstva.

Lívia JÁRÓKA je vprašala, koliko romskih otrok so italijanske oblasti vzele njihovim staršem, in načela vprašanje o samodejnem izgonu evropskih državljanov zaradi kaznivih dejanj, ki se kaznujejo z zgolj dveletno zaporno kaznijo.

Senatorka MARINARO je poudarila pomen vključevanja manjšin in izboljšanja medparlamentarnega dialoga ter da bi se morali pri pripravi prihodnjih srečanj bolj natančno osredotočiti na teme, o katerih je potrebno razpravljati. Na koncu je pohvalila podporo, ki jo nudi Evropska komisija.

Ga. ANGELILLI je menila, da so taka srečanja plodna, in je pohvalila pobudo vlade, da Evropski komisiji predloži osnutek zakona. Glede organizacijskih vidikov takšnih srečanj je menila, da bi bilo dobro prevesti dokumente (kot na primer vladne nujne odredbe in mnenje Rdečega križa).
Glede mnenja pravne službe Evropskega parlamenta je poudarila, da je oteževalna okoliščina morda vprašljiva v zvezi z državljani EU, da pa se jo lahko šteje za zakonito, ko se nanaša na državljane tretjih držav.
Ob koncu je opozorila še na kritičen položaj romskih otrok, ki so praktično zapuščeni.

Marian-Jean MARINESCU je zavrnil trditve predsednika PESCANTEJA, da so varnostne težave povezane z vstopom Romunije v EU, z utemeljitvijo, da je romunska skupnost ena najbolj aktivnih in vključenih skupnosti v Italiji. Težave so, vendar jih ni mogoče posploševati. V tem smislu je postavil dve vprašanji: čemu je popis dejansko namenjen? Če dejansko obstajajo izredne družbene razmere, kako jih oblasti nameravajo rešiti?

Predsednica BOLDI je **poudarila**, da je nujno potrebno zagotoviti identiteto vsakogar, zlasti pa otrok, da bi preprečili izkoriščanje s strani kriminalnih mrež.

G. GOZI je menil, da se Italija sooča s strukturno težavo, ki je ni mogoče reševati z orodji za izredne razmere.
Delegacijo LIBE je seznanil s tem, da je opozicija glasovala proti sprejetju zakonodajnih uredb na podlagi istih argumentov, kot sta jih navedli delegacija LIBE in Evropska komisija, zlasti glede oteževalne okoliščine.

Glede italijanskega prenosa direktive 2004/38 je menil, da obrnjeno breme dokaza za evropskega državljana (ki bi v skladu z enim od dekretov moral dokazovati zakonitost svojih finančnih virov) ni v skladu z direktivo. Poleg tega neregistriranost po preteku treh mesecev bivanja v Italiji ne more upravičiti izgona državljana EU.

Podpredsednik VALENTINI je v odgovoru gospe JÁRÓKA opozoril, da bi o vsakem izgonu moral odločati sodnik in ne upravni organ. V odgovoru gospe MOHÁCSI je poudaril, da italijanski ukrepi niso usmerjeni na posamezno manjšino in da je vključevanje dvosmeren proces, ki od vsakogar zahteva iskreno željo po vključitvi v italijansko družbo.

Predsednica BOLDI je zaključila z besedami, da je bilo srečanje plodno in da bi mu morala slediti nova srečanja, morda bolj usmerjena in pripravljena vnaprej, ki bi okrepila odnose med nacionalnimi in evropskimi poslanci.

2. Srečanje z organizacijami, ki predstavljajo javnost, in nevladnimi organizacijami

Predsednik DEPREZ je v pozdravnem nagovoru institucijam in nevladnim organizacijam odprl številna vprašanja, med drugim:
1) kakšna natančno je bila njihova vloga v povezavi s popisom v nomadskih naseljih;
2) kako se je zbiralo podatke v popisu;
3) kako ocenjujejo položaj Romov v Italiji in kako je zagotovljeno varstvo človekovih pravic in državljanskih svoboščin.

Predstavnik Sveta ZN za človekove pravice Paolo ARTINI je povedal, da od 160.000 Romov v Italiji 20 % prihaja z Balkana in da teh ni mogoče izgnati, ker jih je mogoče obravnavati kot prosilce za azil. Povedal je, da v številnih segmentih italijanske družbe narašča vzdušje rasizma in ksenofobije ter da na splošno vlada vse večje nezanimanje javnega mnenja za položaj državljanov tretjih držav.
Žal italijanske oblasti ne izvajajo prave politike vključevanja in poleg tega ne obsodijo tako ostro, kot bi morale, rasističnih dejanj in nekaterih primerov slabega ravnanja in nasilja s strani uslužbencev organov pregona. Opozoril je na „Listino o pravicah Romov“ UNHCR in zatrdil, da je glavni krivec za sedanjo situacijo pomanjkanje politične volje in volje politikov.

Predstavnik UNICEF-a g. SALVAN je pojasnil, da je UNICEF začel s kampanjo proti vsaki obliki diskriminacije in za spoštovanje otrokovih pravic in da je pripravil številna srečanja in razprave z ministrom MARONIJEM o možnih posledicah „varnostnega svežnja“ in „nujnih odredb“. Poudaril je potrebo po resničnem dialogu z romsko skupnostjo ter po formalnem priznanju Romov kot narodnostne manjšine v skladu s konvencijo Sveta Evrope s strani Italije. Vztrajal je, da je treba izvajati učinkovito politiko vključevanja, ki bo zajemala šolstvo, delo, otrokove pravice, zdravje, stanovanja itn.

Predstavnik italijanskega Rdečega križa CAPUANO je povedal, da Rdeči križ deluje kot posrednik izrednega vladnega pooblaščenca in da ima v zvezi s popisom aktivno vlogo samo v Rimu. V Neaplju in Milanu Rdeči križ ne sodeluje pri dejavnostih popisa, temveč skrbi le za zdravstveno podporo.
V Rimu je Rdeči križ zbiral „fogli notizie“ (lističi z informacijami o zdravju, imenu, priimku itd.) od tistih, ki so prostovoljno sodelovali v popisu, in razdeljeval posebne kartice za

brezplačen dostop do zdravstvenih in državljanskih storitev v Rimu.
Kar zadeva popis, je Rdeči križ deloval v 36 naseljih, večinoma nezakonitih, kjer se je večinoma osredotočal na ranljive osebe. Podatke o trenutnem stanju bo zbiral neposredno Rdeči križ do sredine oktobra.
Po mnenju Rdečega križa ni bilo potrebe po jemanju prstnih odtisov, osebne podatke pa hrani pooblaščenec Rdečega križa za varstvo podatkov in so dostopni samo pod zelo strogimi pogoji (npr. sodnikom za potrebe kazenskih preiskav).
Različica z anonimnimi podatki pa bo poslana na inštitut za statistične namene.
Rdeči križ to svoje poslanstvo razlaga kot način zagotavljanja identitete 2.500 osebam v ranljivem položaju.

G. CAPUANO je nato odgovoril na številna vprašanja, ki so jih zastavili De Groen, Valean, Weber, Romagnoli, Borghezio in Frassoni.

Ga. LUONGO, predstavnik organizacije OPERA NOMADI, je predstavila nekaj splošnih številk v zvezi z romsko manjšino. Poudarila je, da njihova prisotnost v Italiji sega v 14. stoletje, da jih je 60-70 % mlajših od 18 let in da je njihova življenjska doba v povprečju 20 let krajša od življenjske dobe ostalih ljudi. Izobraženih ljudi je malo, zapuščene ali zlorabljene otroke pa zelo pogosto odvzamejo staršem in jih pošljejo v zavode.

Predstavnik AMNESTY INTERNATIONAL je poudaril porast rasizma in ksenofobije v nekaterih segmentih italijanskega javnega mnenja (pojav, ki povzroča zaskrbljenost tudi pri visokih političnih oblasteh) ter širjenje ozračja strahu in sovraštva do državljanov tretjih držav. Menil je, da te zaskrbljujoče trende v javnem mnenju deloma podžigajo nekatere politične stranke in zavajajoča javna sporočila o ciljih varnostnega svežnja in nujnih odredb.

Predstavnik KARITASA je povedal, da je Romov po podatkih združenja Opera Nomadi 200.000, medtem ko italijanski notranji minister govori o približno 130.000 Romih, od katerih jih je približno 50 % italijanskih državljanov. Na žalost je bil najnovejši splošni popis italijanskega prebivalstva narejen leta 1995. Po mnenju Karitasa prihaja do diskriminacije. To vprašanje je bilo leta potisnjeno vstran, sedaj pa prekipeva. Predstavnik Karitasa je govoril tudi o različnih naseljih, od katerih so nekatera legalizirana, druga ne, nekatera so pod upravo pokrajine Rim.

Paolo CIANI, predstavnik skupnosti COMUNITA DI ST EGIDIO, je opozoril, da je minister MARONI med parlamentarno predstavitvijo sam dejal: „prefektom smo naročili, naj zberejo prstne odtise vseh, vključno z mladoletniki," in da so to sporočilo mediji posredovali javnosti. Poleg tega je po tej izjavi izredni vladni pooblaščenec v Neaplju začel z zbiranjem in je zbral prstne odtise 350 oseb (od tega 50 mladoletnih). To ravnanje je bilo potem ustavljeno zaradi kritik evropskih institucij (Evropskega parlamenta in Komisarja Sveta Evrope za človekove pravice). G. CIANI je nato priznal, da so smernice, ki so bile sprejete 23. julija, podale pravo razlago, kako izvajati nujne odredbe. Žal pa teh smernic niso predstavili javnosti, niti s tiskovno konferenco, kar je povzročilo zmedo in težave ljudi, ki so jih želeli uveljavljati.

G. GRAZIANO, predstavnik organizacije ARCI je poudaril, da Romi predstavljajo največjo evropsko manjšino, zato bi bilo potrebno ta problem obravnavati tudi na ravni Evropske unije. Menil je tudi, da če je resnični cilj boljše vključevanje te skupnosti v italijansko družbo, potem bi bil minister za socialno skrbstvo primernejša izbira. Poudaril je še, da bi bilo

vključevanje Romov učinkovitejše, če bi predstavnike skupnosti vključili v programe vključevanja, če bi se borili proti izkoriščanju, zlasti izkoriščanju otrok, ter če bi odpravili vsakršno obliko getoizacije.

G. GUARNERI, predstavnik združenja „Roma e Sinti insieme“, se je navezal na mnenje predhodnega govorca in zatrdil, da ni resnične vključenosti romske skupnosti, ki se čuti izključena iz kakršnega koli dialoga. Poudaril je dejstvo, da Romi ne bi smeli biti podvrženi niti dozdevno pozitivni diskriminaciji. Poleg tega je kritiziral sedanjo evropsko politiko na tem področju in premajhno preglednost v zvezi s končnim ciljem 250 milijonov evrov, ki jih je Evropska skupnost razdelila državam članicam za urejanje romske krize na evropski ravni.

Petek, 19. september 2008

Srečanje z italijanskim organom za varstvo podatkov („Garante“)

Predsednik organa za varstvo podatkov prof. Francesco PIZZETTI [1] (DPA), ki so ga spremljali še PAISSAN in CHIARAVALLOTI z organa za varstvo podatkov in generalni sekretar BUTTARELLI, je pozdravil delegacijo LIBE.
Prof. PIZZETTI je delegaciji povedal, da je organ za varstvo podatkov, ko so bile nujne odredbe sprejete, takoj pozval prefekte, ki so izredni pooblaščenci, naj posredujejo informacije o tem, kako bodo popis izvajali. Ker je bilo iz prejetih odgovorov razvidno, da nameravajo prefekti odredbe izvajati na različne načine, je organ za varstvo podatkov pozval notranjega ministra, naj zagotovi, da se bodo odredbe izvajale usklajeno. V ta namen je notranje ministrstvo izdalo smernice, v katerih je upoštevalo mnenja italijanskega organa za varstvo podatkov in organov za varstvo podatkov drugih držav EU, zlasti glede izključitve posebnih podatkovnih zbirk in profiliranja.
Da bi se izognili kakršni koli diskriminaciji na podlagi državljanstva, sta se italijanski organ za varstvo podatkov in notranje ministrstvo dogovorila, da se ne bodo zbirali podatki o etnični in verski pripadnosti, podatki v zvezi z zdravjem pa le na prostovoljni osnovi.

V zvezi s tem je organ za varstvo podatkov opozoril, da bi se morali prstni odtisi jemati samo takrat, ko oseb ni mogoče identificirati na drug način, pri čemer bi morali drugače obravnavati otroke do šestega leta starosti (običajna zakonodaja določa, da organi pregona od mladoletnika lahko zahtevajo prstne odtise, javni tožilec pa ukrepa, če je to potrebno, medtem ko smernice navajajo, da se mladoletniku ne smejo odvzeti prstni odtisi brez predhodnega pooblastila javnega tožilca). Nadalje je treba razlikovati med mladoletniki med šestim in štirinajstim ter med štirinajstim in osemnajstim letom starosti ter med odraslimi.

Stiki med ministrstvom in organom za varstvo podatkov so se nadaljevali in ko je slednji dobil smernice, je zahteval, da se jih javno objavi.
Organ za varstvo podatkov je tudi zahteval, da se nezakonito zbrani podatki uničijo, da se ne ustvari nikakršna podatkovna zbirka ter da se izvede ustrezen nadzor.
V odgovoru na vprašanja evropskih poslancev je profesor Pizzetti pojasnil, da:
- bo organ za varstvo podatkov nadaljeval s kontrolami na kraju samem le na zahtevo subjektov podatkov, da bi ocenili, ali se smernice izvajajo pravilno;

[1] http://www.garanteprivacy.it/garante/navig/jsp/index.jsp, Piazza di Monte Citorio n. 121 00186 Roma,
E-mail: garante@garanteprivacy.it, Tel: (+39) 06.69677.1

- organ za varstvo podatkov doslej še ni prejel nobene pritožbe s strani posameznika o tem, da so bili njegovi podatki zlorabljeni;[1]
- je prišlo do zbiranja prstnih odtisov in podatkov, povezanih z etnično in versko pripadnostjo samo v Neaplju ob začetku popisa; organ za varstvo podatkov je posredoval in zbiranje takih podatkov ustavil. V Rimu je prefekt počakal na odziv organa za varstvo podatkov, preden je pričel s popisom, v Milanu pa so bili prstni odtisi vzeti le štirim osebam v okviru kazenskih preiskav.

Srečanje z županom mesta Rim Giannijem ALEMANNOM

Potem ko je toplo pozdravil delegacijo LIBE, je župan ALEMANNO poudaril, da:
- je položaj v nomadskih naseljih postal nevzdržen in da so bili izredni ukrepi potrebni;
- so se ti ukrepi sprejeli pod vodstvom izrednih pooblaščencev in ob zagotavljanju popolnega varstva človekovih pravic, nediskriminacije in varnosti zadevnih oseb;
- so številne osebe, ki živijo v nomadskih naseljih, državljani Italije, drugi so državljani držav EU ali pa niso državljani EU in je treba njihov status še preveriti (ne glede na njihovo narodno pripadnost ali druge vidike);
- je potrebno zagotoviti pomoč in poskrbeti za vključevanje nomadov, da bi lahko načrtovali takšne intervencije;
- je potrebno najprej vedeti več o nomadih (odgovor na vprašanje evropskega poslanca Giusta CATANIE v zvezi z dejstvom, da se je pouk že začel, izveden pa ni bil še nikakršen ukrep v zvezi s šolanjem nomadskih otrok ter o potrebnosti nujnih ukrepov v naseljih);
- se z ukrepi, ki so jih predvidele prejšnje mestne oblasti, čaka na konec popisa, kar bo predvidoma sredi oktobra; po tem bo prefekt, ki ima v skladu z odredbami, ki jih je sprejela vlada, trenutno vsa pooblastila v zvezi z vključevanjem nomadov, začel z vrsto ukrepov na področju vključevanja, stanovanj, šolanja, usposabljanja, dela itd.;

Župan ALEMANNO je tudi povedal, da bo o ravnanju z zbranimi podatki odločal prefekt. V zvezi z direktivo o svobodi gibanja je dejal, da bo v skladu z italijansko zakonodajo oseba izgnana, če se bo nezakonito nahajala na italijanskih tleh.

Srečanje z ministrom za notranje zadeve MARONIJEM
in ministrom za evropske zadeve RONCHIJEM

Minister MARONI je pozdravil delegacijo LIBE in spomnil na prvo srečanje s predsednikom Deprezom, na katerem je bilo načeto vprašanje nujnih odredb.
Povedal je, da izvajanje nujnih odredb poteka in zlasti da popis prebivalstva in potreb

[1] Evropski poslanci so na splošno postavljali vprašanja o: sorazmernosti in potrebnosti odredb ter razglasitvi izrednega stanja; dogodkih med sprejetjem odredb in objavo smernic; razlikah med podatki, ki jih je posredoval Rdeči križ, in tistimi, ki so jih posredovale oblasti (Catania); kako Rdeči križ uporablja podatke in ali bo organ za varstvo podatkov izvedel kako preiskavo, da bi preveril, ali se podatki uporabljajo v skladu s smernicami (Fava); ali je zbiranje podatkov o mladoletnikih v skladu z italijansko običajno zakonodajo ali pa gre za odstopanje od nje (Renate Weber); dodatnih informacijah o podatkih, zbranih med popisom (Mohacsi); jemanju prstnih odtisov mladoletnikom, socialnih razlogih za popis in posredovanju organa za varstvo podatkov (Agnoletto) itd.; (odgovori, ki so na voljo, so navedeni zgoraj, v izjavah organa za varstvo podatkov)

napreduje. Prvo poročilo z vsemi potrebnimi informaciji je bilo podpredsedniku Komisije Barrotu poslano že 1. avgusta.
Takrat so od Komisije prejeli pozitiven odgovor. Podpredsednik Barrot se je namreč seznanil z vsebino poročila in predvsem z zagotovilom ministra Maronija, da se podatki ne zbirajo na podlagi narodnosti in vere. Podpredsednik Barrot je prosil, naj ga še naprej obveščajo o izvajanju na podlagi smernic, ki jih je minister Maroni dal prefektom.

Delegaciji je predstavil trenutne podatke v zvezi s popisom: popis je zajel 1588 oseb v Lombardiji, od tega 773 mladoletnikov, 1608 oseb v Kampaniji, od tega 786 mladoletnikov, 2679 oseb v Laciju, od tega 1228 mladoletnikov.

Delegacijo je obvestil tudi o tem, da 1525 otrok obiskuje šole, kar dokazuje, da je potreben načrt za šolanje, ki ga morajo izdelati Ministrstvo za izobraževanje, UNICEF in Rdeči križ.
Po trenutnem načrtu naj bi bil popis v omenjenih treh deželah zaključen do sredine oktobra in šele takrat naj bi se začela druga faza izvajanja nujnih odredb. V tej drugi fazi bodo izredni pooblaščenci morali:
- najti ustrezne lokacije za nova, legalna naselja, ki bodo nadomestila obstoječa naselja;
- zagotoviti šolanje otrok;
- spodbujati vključevanje skupnosti, socialno in zdravstveno pomoč, usposabljanje in delo.
Do sedaj so se prebivalci nomadskih naselij pozitivno odzvali na popis, namen katerega je, da jim zagotovi identiteto in prihodnost.

V odgovorih na številna vprašanja, ki so jih evropski poslanci zastavili njemu in ministru Ronchiju, je dodal, da je namen intervencije odpraviti izkoriščevalska naselja in tamkajšnje ponižujoče razmere, v katerih živijo nomadi; namen je ustvariti vasi, v katerih bodo zagotovljene storitve in strukture, potrebne za mirno sobivanje (kot v Vogheri).
Ministra sta izrazila upanje, da bo, tudi zahvaljujoč temu obisku, mogoče preseči, če ne političnih razlik, pa vsaj napačno razumevanje. Italijanska vlada je že pokazala pripravljenost poiskati rešitev, ki bo v skladu z načeli Evropske unije, tudi za tri osnutke zakonodajnih uredb, ki so del varnostnega svežnja.

V zvezi z omenjenimi besedili je minister MARONI delegaciji pojasnil, da
- je Evropska komisija nasprotovala le dekretu, ki zadeva državljane EU in svobodo gibanja, glede ostalih dveh ukrepov (v zvezi z združitvijo družine in z azilom) pa je dobil zeleno luč);
- bi morala italijanska vlada in parlament dodatno pregledati besedilo, ki bi ga on nato posredoval Evropski komisiji in Evropskemu parlamentu, da bi tako preprečili neskladja z zakonodajo EU.

Kar zadeva ukrep, ki je že v veljavi in uvaja oteževalno okoliščino v okviru kazenskega prava za državljane, ki se nezakonito nahajajo v Italiji, je minister pojasnil, da je za italijanske oblasti jasno, da se *aggravante* uporablja samo za osebe, ki niso državljani EU. Povedal je, da se zaveda, da je to vprašanje vzbudilo dvome glede skladnosti s pravom Evropske skupnosti, vendar je poudaril, da bi ga bilo bolje rešiti z verodostojno razlago kot s formalno spremembo ukrepa.

Glede popisov v nomadskih naseljih in podatkov, zbranih v Neaplju pred objavo smernic, je minister dejal, da bodo ponovno obdelani v skladu s smernicami.

Delegacijo je obvestil tudi o tem, da je bilo od sprejetja „Amatovega dekreta“ izgnanih 350 državljanov EU, na podlagi upravnega akta, ki je bil izdan za vsak primer posebej, ter da trenutno v začasnih centrih za pridržanje za priseljence ni nobenega državljana EU.

Glede napadov v naselju v Ponticelliju je minister MARONI povedal, da poteka v zvezi s tem sodna preiskava.

Povedal je tudi, da so bili za popis namenjeni trije milijoni evrov ter da bodo v drugi fazi sredstva zagotovili Ministrstvo za notranje zadeve, Ministrstvo za izobraževanje, dežele, pokrajine in občine v sodelovanju z Unicefom.

Povedal je še, da se bodo 9. oktobra sestale italijanske in romunske oblasti ter da se bo minister MARONI 30. septembra v Bukarešti srečal z romunskim notranjim ministrom DAVIDOM.

V zaključku srečanja je predsednik DEPREZ ministra MARONIJA vprašal, ali je pravilno razumel, da se bodo zakonski ukrepi v zvezi s svobodnim gibanjem državljanov EU ter o oteževalnih okoliščinah popravili v skladu s predlogi evropskih institucij, kar je minister MARONI potrdil.

Obisk dveh romskih nomadskih naselij [1]

Delegacija je najprej obiskala naselje Casilino 900, nato pa še naselje Salone.

Casilino 900, Via Casilina, JV predmestje Rima

Po podatkih iz tiska v naselju Casilino 900 živi 650 oseb, od katerih je 250 mladoletnikov. Naselje je začelo nastajati pred 35 leti in ni nikoli pridobilo ustreznih dovoljenj. Čeprav je okrajna higienska služba prejšnji dan iz naselja odpeljala 500 ton materiala, je bilo naselje videti kot gruča barak v zelo slabem stanju, kot nekakšna „favela“. Razmere so še toliko slabše, ker ni oskrbe z vodo in električno energijo ter ogrevalnega sistema (tega so zaprli po obisku uslužbencev organov pregona, ki so ugotovili, da je bil sistem zgrajen nezakonito).
Več članov delegacije je obiskalo naselje in se s prebivalci pogovarjalo o njihovem položaju.
Predsednik Deprez je menil, da so razmere skrajno šokantne, zlasti ker tako stanje traja že dolgo in ker niso zagotovljeni minimalni standardi za normalno življenje.
Po neuradni izjavi na kraju samem je zaprtje naselja Casilino 900 in preselitev tamkajšnjih prebivalcev v zakonito naselje prednostna naloga italijanskih oblasti.

Naselje Salone, Via di Salone 323, Rim

Naselje Salone upravlja *Comune di Roma* skupaj s socialno zadrugo. Po podatkih iz tiska je naselje sestavljeno iz 135 zabojnikov ali prikolic, v njem pa živi 700 ljudi. Poskrbljeno je za šolski avtobus, nekateri Romi delajo izven naselja. Že na prvi pogled so razmere tu veliko boljše kot v naselju Casilino 900 in predstavljajo dokaz, da je mogoče vzpostaviti začasno naselje, ki je veliko bolj skladno s človekovim dostojanstvom.
Zato je bilo v tem primeru še težje razumeti, kako lahko ljudje, ki tu živijo, še vedno veljajo za nomade.

Tiskovna konferenca – *lokacija: Ambasciatori Hotel*[2]

Posnetek tiskovne konference je na voljo na: http://www.radioradicale.it/scheda/262633

[1] Naselji, dogovorjeni s politično skupino 10.09.2008
[2] *Ambasciatori Palace Hotel*, Via Vittorio Veneto, 62 - 00187 Roma, Tel. +39 06 47 493

SKLEPI:

Obisk delegacije LIBE, čeprav kratek, je bil koristen, saj je po mnenju poročevalca:

1. omogočil seznanitev s socialno napetostjo in vzdušjem, ki trenutno označuje Italijo v zvezi z vprašanjem nomadov. Širi se nelagodje in kaže, da se v vsakdanjem življenju Italijanov in tujih državljanov povečuje občutek negotovosti. Povečalo se je število primerov ksenofobije in rasizma, v nekaterih od teh je prišlo do nasilja brez primere. Omenjeni „socialni alarm“, ki se navaja kot utemeljitev za sprejetje varnostnega svežnja in nujnih odredb, je še vedno prisoten, in zdi se, da mediji in politične razprave s svojimi pretiranimi odzivi obstoječe napetosti v italijanski družbi še bolj povečujejo, namesto da bi jih poskušali umiriti;

2. omogočil pregled in delno razumevanje pravne kompleksnosti različnih ukrepov, ki so jih sprejele italijanske oblasti v okviru tako imenovanega varnostnega svežnja. Sveženj sestavljajo uredba z zakonsko močjo, spremenjena v zakon, tri zakonodajne uredbe, en običajen osnutek zakona ter štiri vladne odredbe, sprejete v okviru mehanizma civilne zaščite. Tako kompleksna pravna zgradba je bila (in še ostaja) težko razumljiva. Kaže, da je bilo njeno posredovanje javnosti in medijem poenostavljeno in nepravilno, kar je povzročilo nekaj sivih področij, ki so zahtevali nadaljnje ukrepe, na primer sprejetje (potem ko je Evropska komisija zahtevala informacije in je Evropski parlament sprejel resolucijo) smernic s strani ministrstva, ki dopolnjujejo vladne odredbe;

3) Čeprav je prišlo do očitnega napačnega razumevanja (verjetno zaradi težav s prevodom) prispevka enega od članov delegacije LIBE, je bilo srečanje s poslanci italijanskega parlamenta zelo zanimivo, saj je pokazalo, do kakšnih težav lahko pride pri izvajanju ukrepov EU (kot je na primer direktiva o svobodnem gibanju državljanov EU). Ob koncu srečanja je bila izražena želja, da bi organizirali nadaljnja srečanja z ožjo temo in z bolj poglobljeno pripravo;

4) omogočil zbiranje mnenj, pripomb in kritik predstavnikov različnih ustanov (kot sta Rdeči križ in UNHCR) ter predstavnikov nevladnih organizacij v zvezi s tem, da so javne oblasti razmere nomadskih ljudstev dolgo podcenjevale in da je sedaj situacija zelo pereča;

5) bil priložnost za pojasnila in zagotovila s strani predstavnikov vlade, zlasti glede sledečih vprašanj:
- oteževalne okoliščine, ki so trenutno v veljavi, se ne bodo uporabljale za državljane EU, zakon pa bo temu ustrezno spremenjen (ali pravno razlagan); Evropska komisija mora spremljati položaj v zvezi s tem;
- zakonodajna uredba, ki spreminja italijansko zakonodajo o izvajanju direktive 2004/38, bo umaknjena in sprejet bo nov osnutek dokumenta, ki bo v skladu s predlogi Evropske komisije in po katerem neregistracija po treh mesecih prebivanja ne bo štela za kaznivo dejanje; v zvezi s tem je treba poudariti, da je vlada zakonodajno uredbo umaknila, kot je obljubila;
- popis v nomadskih naseljih je namenjen boljšemu vključevanju zadevne skupnosti in zlasti mladoletnikov v družbo;
- izdelana ni bila (in tudi ne bo) nobena podatkovna zbirka in s podatki, pridobljenimi med popisom, se bo ravnalo tako, kot z vsemi ostalimi podobnimi podatki; noben mladoletnik, mlajši od 14 let, tudi ne bo identificiran, niti se mu ne bodo vzeli prstni odtisi, brez pooblastila sodnega organa; nacionalni organ za varstvo podatkov bo imel nalogo opravljati potrebna

preverjanja v zvezi s tem.

Minister je pojasnil, da bo položaj postal bolj jasen po zaključku prve faze popisa (sredi oktobra), potem ko bodo prefekti („Commissari“) sprejeli načrt ponovnega naseljevanja legalnih in nelegalnih naselij ter določili programe za pomoč in vključevanje članov zadevnih skupnosti (zlasti otrok).

6) omogočil, da so se lokalne oblasti ponovno zavezale, da bodo poiskale ustrezne rešitve za nomadska naselja, predvsem za odpravo razmer, podobnim favelam, v nezakonitem 35 let starem naselju (Casilino 900), ki se nahaja le 10 km od središča glavnega mesta Italije.

Glavni dogodki pred obiskom LIBE

2007

31. oktober: V Rimu je posiljena in umorjena Italijanka Giovanna Reggiani. Glavni osumljenec je romunski državljan (kasneje obsojen). Po tem brutalnem zločinu je začela javnost zahtevati varnostne ukrepe. Izgnanih je bilo več oseb, ki niso imele italijanskega državljanstva.

17. avgust: Italijanskega kolesarja napadejo med kolesarjenjem po Tor di Valle, predmestju Rima. Kolesar dva meseca kasneje umre za posledicami napada. Dva romunska državljana sta obsojena za napad.

2008

10. maj: V predmestnem okolišu Ponticelli (občina Neapelj) je šestnajstletna Romkinja obtožena poskusa ugrabitve devetmesečnega otroka. V naslednjih dneh (12. – 14. maj) je več Romov žrtev fizičnega napada in neznani storilci so zažgali številne romske barake. 15. maja so bili vsi Romi, ki so prebivali v naseljih okoliša Ponticelli, prisiljeni oditi in se preseliti v naselja (in šole) v drugih okoliših. Po govoricah naj bi bili ti nasilni ukrepi posledica pritiskov lokalne mafijske kriminalne združbe (Camorra)[1]. Poudarjeno je bilo tudi, da je bilo treba področje, kjer so se nahajala naselja, v vsakem primeru izprazniti najkasneje do 4. avgusta, da bi se lahko začel izvajati program mestne obnove, ki ga je potrdil občinski svet. 29. maja je državni podsekretar z notranjega ministrstva v nagovoru parlamentu brez zadržkov obsodil nasilje in nestrpnost do Romov ter ponovno potrdil, da bo vlada odločno ukrepala, da bi odstranila vzroke za takim izkazovanjem nestrpnosti. Agencija za temeljne pravice je pripravila poročilo o teh dogodkih (objavljeno je bilo 4. avgusta).

21. maj: Sklicujoč se na 5. člen zakona o civilni zaščiti je predsednik italijanskega sveta ministrov razglasil izredno stanje v deželah Kampanija, Lombardija in Lacij. Ta odločitev je bila sprejeta na podlagi socialnega alarma, do katerega je prišlo zaradi nezakonitih nomadskih naselij in ogrožanja notranjega javnega reda. Izredno stanje je bilo razglašeno z odlokom za obdobje do 31. maja 2009. Ta odlok dopolnjujejo tri posebne „Ordinanze“ (uredbe) (2), sprejete 30. maja („Ordinanze“ 3676, 3677 in 3678), v katerih je predviden popis oseb (vključno z mladoletniki), ki živijo v zakonitih in nezakonitih nomadskih naseljih v Neaplju, Rimu in Milanu. Lokalnim prefektom v vlogi izrednih vladnih pooblaščencev je bilo naloženo izvajanje uredbe 3.

---

[1] Poročilo Agencije Evropske unije za temeljne pravice „Violent attacks against Roma in the Ponticelli district of Naples, Italy“, str.6; De Arcangelis: „Napoli, ancora roghi contro i Rom, la Comorra dietro gli assalti“ v časopisu La Repubblica z dne 15.5.2008, str. 11.

[2] „Ordinanze“ so izreden, začasen upravni ukrep, ki ga nacionalni, regionalni ali lokalni organi oblasti lahko sprejmejo na podlagi določenega zakona (na primer zakona o civilni zaščiti) za reševanje izrednih razmer ali nevarnosti. Ordinanze morajo navesti zakonodajo, od katere se lahko začasno odstopa, vendar morajo v vsakem primeru spoštovati načela pravnega reda in mednarodnih sporazumov ter prava Evropskih skupnosti. Katere pogoje je treba spoštovati pri uporabi tega instrumenta odstopanja, je določilo italijansko ustavno sodišče s številnimi sodbami (najnovejša je sodba št. 277 z dne 16. julija 2008, predhodne pa so št. 284 iz leta 2006, 127 iz leta 1995, 418 iz leta 1992, 201 iz leta 1987, 4 iz leta 1977, 26 iz leta 1961 in 8 iz leta 1956).

[3] Ordinanze med drugim predvidevajo naslednje: „…**2.** Izredni pooblaščenec na ozemlju, za katerega je pristojen, če je potrebno tudi z odstopanjem od veljavnih določb na okoljskem, pokrajinsko-ozemeljskem, higiensko-sanitarnem področju,

23. maj: Italijanska vlada sprejme ostale pravne ukrepe italijanskega varnostnega svežnja

1. Prvi je uredba z zakonsko močjo ([1]) št. 92 z dne 23.05.2008 (24. julija 2008 spremenjena v dokončni zakon z zakonom št. 125) z naslovom „Nujni ukrepi za javno varnost“, ki vključuje naslednje določbe:
a) tujci se izženejo, državljani EU pa odstranijo iz države na podlagi sodne odločbe, če so obsojeni na več kot dve leti zapora;
b) nezakonit status tujca, ki stori kaznivo dejanje, se doda med oteževalne okoliščine iz kazenskega zakonika;
c) nudenje nastanitve nezakonitim priseljencem se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do treh let;
d) župani imajo pooblastila, da ob spoštovanju splošnih načel pravnega reda med drugim sprejemajo utemeljene nujne ukrepe, potrebne za preprečevanje in odpravljanje resnih groženj za javno varnost in varnost mest. Pojem „resna grožnja za javno varnost in varnost mest“ je opredeljen v uredbi ministra za notranje zadeve z dne 5. maja 2008.

2. Drugi zakonski element iz svežnja sta **dva osnutka zakonov** (predložena parlamentu 3. junija 2008.
Prvi (trenutno je to akt senata št. 733, ki je še v razpravi, zato je besedilo zgolj začasno) vsebuje nekaj določb v zvezi s tujci, med drugim:
a) Nezakonit vstop se kaznuje z zaporno kaznijo od šestih mesecev do štirih let. V takih primerih sodišče v skladu s postopki, ki morajo biti čim hitrejši, zaukaže tudi izgon tujca.
b) Tujce se lahko pridrži v centrih za identifikacijo in izgon 60 dni, da se ugotovi njihova identiteta. Če je ni mogoče ugotoviti v 60 dneh, lahko sodnik na pobudo vodje policije podaljša pridržanje še za nadaljnjih 60 dni. Najdaljša možna doba pridržanja se poveča na 18 mesecev (s sedanjih 60 dni).
c) Vodja policije lahko izvede izgon tujca že pred iztekom šestdesetdnevnega obdobja, o čemer mora takoj obvestiti tudi pristojno sodišče.
d) Pridobitev italijanskega državljanstva na podlagi sklenjene zakonske zveze je mogoča po

---

na področju prostorskega načrtovanja, lokalne policije, cest in cestnega prometa, ter ob zagotavljanju nujnih ukrepov za varovanje zdravja in okolja poskrbi za izvajanje naslednjih pobud:
a) oblikovanje akcijskih programov za odpravljanje izrednih razmer;
b) spremljanje zakonitih naselij, v katerih so prisotne nomadske skupnosti, in odkrivanje nezakonitih naselij;
c) identifikacija in popis oseb, tudi mladoletnih, ter družin, ki se nahajajo v naseljih iz točke b), s pomočjo identifikacijskih profilov;
d) sprejetje potrebnih ukrepov, s pomočjo policije, v zvezi z osebami iz točke c), proti katerim so ali bi lahko bili uvedeni pravni ali upravni ukrepi odstranitve ali izgona;
e) načrtovanje novih lokacij, primernih za postavitev zakonitih naselij, v primeru da obstoječe ne zadostujejo za izpolnitev stanovanjskih potreb;
f) sprejetje ukrepov za izpraznitev in sanacijo področij, na katerih se nahajajo nezakonita naselja;
g) izvedba najnujnejših ukrepov, potrebnih za vzpostavitev osnovnih socialnih in zdravstvenih storitev;
h) dejavnosti, namenjene vključevanju oseb, preseljenih v zakonita naselja, v družbo, pri čemer posebna pozornost velja ukrepom podpore in integriranim projektov za mladoletnike ter dejavnostim za boj proti pojavom nezakonite trgovine, beračenja in prostitucije;
i) spremljanje in pospeševanje pobud, prisotnih v zakonitih naseljih, ki so namenjene spodbujanju šolanja in poklicnega usmerjanja ter vključevanja v dejavnosti za ustvarjanje ali ponovno pridobitev prebivališča;
l) sprejetje kakršnega koli ukrepa, koristnega in potrebnega za odpravljanje izrednih razmer.
[1] V skladu s 96. členom italijanske ustave je uredba z zakonsko močjo začasen, vendar takoj izvršljiv predpis, ki ga sprejme vlada, ko se sooča z izjemnimi okoliščinami. Parlament mora nato uredbo z zakonsko močjo v 60 dneh od sprejema spremeniti v dokončen zakon (če je potrebno, s spremembami). V tem primeru je bila uredba spremenjena v zakon z zakonom št 125, sprejetim 24. julija.

dveh letih bivanja v Italiji.
Drugi obravnava ratifikacijo Prümske pogodbe, ki ni neposredno povezana z državljani tretjih držav.

Tretji sklop ukrepov iz varnostnega svežnja je bil parlamentarnim odborom predložen v obliki treh predlogov zakonodajnih uredb ([1]), s katerimi želi vlada spremeniti obstoječo zakonodajo o prenosu treh direktiv EU:
a) direktive 2004/38/ES o pravici državljanov EU do prostega gibanja in prebivanja. V skladu z zakonodajno uredbo velja za državljane EU naslednje:
- če želijo prebivati v Italiji več kot tri mesece, morajo dokazati, da imajo dovolj sredstev iz zakonitih virov za preživljanje njih samih in njihovih družin. Imeti morajo tudi sklenjeno zdravstveno zavarovanje ali pa se prostovoljno registrirati pri nacionalni zdravstveni službi;
- lahko se jih odstrani z ozemlja iz razloga javne varnosti, kar med drugim vključuje tudi dejstvo, da se niso prijavili pri pristojnem organu v desetih dneh od preteka trimesečnega obdobja ali če jih je mogoče šteti za dejansko, resnično in resno grožnjo za temeljne človekove pravice oz. za javno varnost ali moralo. Njihova odstranitev je nujna, če se njihovo prebivanje ne zdi skladno s civilnim in varnim sobivanjem, kar lahko dokazuje dejstvo, da oseba nima bivališča, ki bi ustrezalo urbanističnim in zdravstvenim zahtevam.
b) direktive 2003/86/ES o združitvi družine (državljanov tretjih držav – državljanov držav izven EU). V skladu s to zakonodajno uredbo je mogoče zahtevati teste DNK na stroške prosilca v primerih, ko pogojev za združitev ni mogoče z gotovostjo ugotoviti s pomočjo dokumentov o državi izvora, ki jih prosilec predloži organom, ali če obstaja dvom o pristnosti predloženih dokumentov.
c) direktive 2005/85/ES o postopku za priznanje statusa begunca. Če se prosilcu za azil izda odredba o izgonu ali zavrnitvi zaradi nezakonitega vstopa ali prebivanja v Italiji, preden vloži prošnjo za azil, se ta oseba ne nastani v odprtem sprejemnem centru, temveč v centru za identifikacijo in izgon.

Italijanska vlada je te ukrepe pospremila z
- okrepljenim dialogom z evropskimi državami, iz katerih Romi izvirajo (zlasti z romunskim predsednikom vlade in notranjim ministrom)
- z novo zavezo, da bo oživila dvostranske sporazume o varnosti z neevropskimi državami, kot je na primer sporazum z Libijo o sodelovanju v boju proti terorizmu, organiziranemu kriminalu, trgovanju z drogami in nezakonitemu priseljevanju (ki je bil podpisan decembra 2000, v veljavo pa je stopil decembra 2002).

19.-20. junij: Obisk komisarja Sveta Evrope za človekove pravice Hammamberga v Italiji. V poročilu, objavljenem ([2]) 28. julija 2008, komisar Sveta Evrope: „izraža zaskrbljenost glede nedavno sprejetega varnostnega svežnja, ki je povzročil osredotočanje predvsem na romske priseljence iz držav EU, ter glede razglasitve izrednih razmer v nekaterih deželah in s tem povezanega povečanja pooblastil tamkajšnjih prefektov. Če država članica Sveta Evrope pogosto sprejema izredne pravne in druge ukrepe, to kaže na resne

[1] V skladu z italijansko ustavo je zakonodajna uredba predpis, ki ga sprejme vlada po pooblastilu parlamenta; ta določi načela in omejitve, ki se jih mora vlada držati. Pred dokončnim sprejetjem se mora vlada posvetovati s pristojnimi parlamentarnimi odbori
[2] Glej:
https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1309811&Site=CommDH&BackColorInternet=FEC65B&BackColorIntranet=FEC65B&BackColorLogged=FFC679

pomanjkljivosti državnih mehanizmov, ki socialnih problemov, ki niso nov pojav, očitno ne zmorejo učinkovito reševati z običajnimi pravnimi ali drugimi ukrepi…“
„…ugotavlja, da je v mednarodnem pravu kljub temu, da je v posameznih državah razširjen nasproten trend, trdno ustaljeno načelo, da tujcev, ki kršijo zgolj zakonodajo o priseljevanju, tranzitna država ali država gostiteljica ne obravnava kot storilce ali potencialne storilce kaznivega dejanja. Člen 17(3) Mednarodne konvencije o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družin določa, da je treba migrante, ki so pridržani zaradi kršenja določb v zvezi s priseljevanjem, ločiti od obsojencev ali oseb, ki v priporu čakajo na sojenje. Kljub temu, da Italija ni podpisnica te konvencije, komisar meni, da je to referenčni dokument za varstvo pravic migrantov in da je potrebno preprečiti njihovo kriminalizacijo. Z obžalovanjem ugotavlja, da se vlada s tem ne strinja.“
Nadalje ugotavlja, da „…kljub temu, da med njima ni sklenjen sporazum o ponovnem sprejemu, je Italija prisilno vrnila v Libijo veliko število nezakonitih priseljencev. Po zagotovilu italijanskih oblasti je Italija v teh primerih načrtovala in spremljala vračanje deportirancev iz Libije v njihovo državo izvora[34].“

25. junij: Minister Maroni predstavi varnostni sveženj odboru za ustavne zadeve italijanskega Senata in razloži vladno strategijo:
- olajšati izgon nezakonitih priseljencev s tem, da šteje nezakonit vstop za kaznivo dejanje;
- pospešiti izgon nezakonitih priseljencev iz drugih držav članic EU, če se po treh mesecih prebivanja ne prijavijo, če ne predložijo dokazov o zakonitem viru finančnih sredstev in živijo v stanovanjih, ki ne ustrezajo vsem predpisom.
Naslednji dan je tisk začel poročati o začetku popisa v Neaplju.

2.–3. julij: Italijanski stalni predstavnik seznani Komisijo (podpredsednika Barrota) z besedilom italijanskih nujnih odredb.
Podpredsednik Barrot prosi ministra Maronija za dodatne informacije zlasti o obsegu predvidenih ukrepov ter o pravni podlagi, namenu in postopku popisa. Komisija prosi tudi za dodatne informacije o drugih vidikih varnostnega svežnja, ki zadevajo pristojnosti ES oz. EU.

7. julij: Ob robu neformalnega Sveta PNZ se minister Maroni sreča s podpredsednikom Barrotom in predsednikom Deprezom.
Minister Maroni poda izhodiščne informacije o razmerah v italijanskih nomadskih naseljih (700-1000) in o tem, da je popis namenjen zgolj zagotavljanju socialne pomoči zadevnim osebam.
Predsednik Deprez izrazi zaskrbljenost glede dvoumnega besedila v uredbah in ministra obvesti o tem, da bo Parlament še isti dan razpravljal o resoluciji, v kateri bo izrazil močno zaskrbljenost v zvezi z nevarnostjo posredne diskriminacije Romov (ki so večinoma državljani EU). Zato obljubi, da bo političnim skupinam nemudoma posredoval razlage, ki jih je dobil, kot tudi povabilo ministra Maronija, naj obiščejo Italijo in preverijo razmere.

9. julij: Jonathan Faull (generalni direktor GD za pravosodje, svobodo in varnost) piše italijanskemu stalnemu predstavništvu pismo, v katerem prosi za poročilo o izvajanju uredb do konca julija 2008. Sprašuje:
- ali je mogoče prvi popis v Neaplju (ki je vključeval tudi podatke o veri in narodnosti) razumeti kot dogodek, ki se ne bo ponovil;
- ali se upoštevajo načela varstva podatkov, predvsem pri jemanju prstnih odtisov, in ali se mladoletniki, mlajši od 14 let, identificirajo na podlagi sodne odločbe in samo za namene

identifikacije;
- kakšen je položaj drugod v Italiji (na področjih, kjer niso razglašene izredne razmere);
in prosi, naj Evropski komisiji pošljejo še besedila ostalih predlogov zakonov, ki sestavljajo varnostni sveženj (tri zakonodajne uredbe, ki urejejo gibanje in prebivanje državljanov EU, združitev družine državljanov tretjih držav ter ravnanje z begunci).

10. julij: Evropski Parlament sprejme resolucijo ([1]), v kateri izrazi resno zaskrbljenost glede uporabe izrednih ukrepov, kot so „Ordinanze“ (s katerimi se začasno opusti uporaba običajne zakonodaje), možnosti posredne diskriminacije romske skupnosti (ki se kaže na podlagi obrazcev za prvi popis v Neaplju) ter nevarnosti kršenja direktiv ES o zasebnosti (95/46), proti vsakršni obliki diskriminacije (2000/43) in o svobodnem gibanju državljanov EU (2004/38).

17. julij: Potem ko prejme mnenje italijanskega organa za varstvo podatkov, notranji minister sprejme smernice, ki se jih morajo pooblaščenci v Neaplju, Rimu in Milanu držati med popisom, da bi zagotovili varstvo osebnih podatkov, zlasti podatkov mladoletnikov (kot je zahtevala Evropska komisija), in preprečili ustvarjanje kakršnih koli podatkovnih zbirk.

1. avgust: Minister Maroni pošlje podpredsedniku Barrotu poročilo o izvedbi prve faze ukrepov v zvezi z izrednimi razmerami v nomadskih naseljih in besedila treh zakonodajnih uredb, ki so jih parlamentarni odbori po pregledu spremenili (glej zgoraj), niso pa še dokončna. To dejanje je treba razumeti kot poseben znak dobre volje nacionalne vlade do Evropske komisije.

3. in 16. september: Pripravljalni srečanji podpredsednika Barrota in koordinatorjev odbora LIBE (ter uradnih članov delegacije).

[1] Besedila, ki jih je sprejel Parlament
http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2008-0361+0+DOC+XML+V0//EN